

Suomi-koulu NC

Cary, 25.3.2015

1. Toiminta-ajatus ja tavoitteet

RDU Triangle alueen Suomi-koulu on täydentävää suomen kielen ja kulttuurin opetusta antava vapaaehtoinen koulu Pohjois-Carolinassa. Suomi-koulun tavoitteena on kehittää ja ylläpitää suomalaistaustaisten lasten ja nuorten suomen kielen taitoa heidän asuessaan ulkomailla. Suomi-koulu on tarkoitettu ulkomailla sekä pysyvästi että vain väliaikaisesti asuville. Kohderyhmänä ovat 3-18 -vuotiaat, joiden vanhemmista vähintään toinen on suomalainen. Lapsen on ymmärrettävä suomea voidakseen seurata opetusta. Koulu ei siis opeta suomen kielen alkeita, vaan pyrkii vahvistamaan lapsen suomen kielen taitoja, jotka varsinkin kaksikielisillä lapsilla ovat usein valtakieltä heikkommat. Suomi-koulun tavoitteena on tukea suomen kielen ja kulttuurin säilymistä myös paluumuuttoa silmällä pitäen ja siten että opiskelun jatkaminen suomalaisessa koulujärjestelmässä sujuisi paluumuuton jälkeen mahdollisimman sujuvasti. Tavoitteena on myös auttaa oppilasta löytämään ja ymmärtämään suomalaisen ja eurooppalaisen kulttuuriperintensä juuria sekä tukemaan oman kulttuuriperinteen ylläpitämistä ja kulttuuri-identiteetin vahvistamista.

Suomi-koulun opetussuunnitelma on laadittu suomalaisen esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelman perusteita mukaillen, ja sitä soveltuvin osin hyödyntäen. Opetussuunnitelman tavoitteena on tarjota opetukselle pitkäaikaiset tavoitteet ja tuoda näkyväksi ne opetuksen sisällöt, joita Suomi-koulussa käsitellään. Opetussuunnitelma toimii myös työvälineenä koulussa toimiville opettajille ja on laadukkaan ja tavoitteellisen suunnittelu- ja opetustyön tueksi Suomi-koulun oppilaille ja heidän vanhemmilleen.

2. Oppimiskäsitys ja -ympäristö

Suomi-koulun oppimiskäsitys perustuu paljolti humanistiseen ja kokemukselliseen oppimiskäsitykseen. Oppilaat nähdään aktiivisina ja itseohjautuvina. Suomen kielen ja kulttuurin opiskelu pyritään kytkemään oppilaiden omakohtaisiin kokemuksiin ja käsityksiin. Koulussa käsiteltävät ja opetettavat aiheet pyritään valitsemaan mahdollisuuksien mukaan oppilaiden omasta kokemusmaailmasta, sanavaraston laajentamisen ja arjen tilanteissa pärjäämisen taitoja tukien. Jokaisella oppilaalla on omat kielitaitonsa

mukai set yksilölliset tavoitteet, mutta koulun järjestämässä opetuksessa korostuu hyvin vahvasti myös oppilaiden yhteistoiminta ja vuorovaikutuksen kautta oppiminen. Yhteisöllisyys huomioidaan erityisesti työtapoja valittaessa ja niitä toteuttaessa. Oppiaineet ja opetustilanteet pyritään järjestämään mielekkäiksi kokonaisuuksiksi eheyttävän opetuksen periaatteiden mukaan. Opetuksessa lähtökohtana huomioidaan oppilaiden elämäntilanteet ja omakohtaiset elämykset suomen kielestä ja kulttuurista.

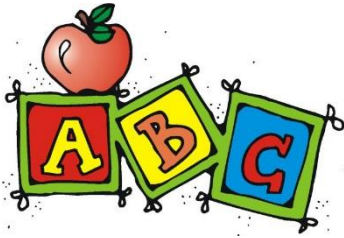
Tavoitteena on luoda avoin, rohkaiseva ja myönteinen oppimisilmapiiri, jossa jokainen voi tuntea olevansa hyväksytty ja yhdenvertainen. Yhteisesti sovituille toimintamalleille ja säännöillä luodaan turvallisuutta ja edistetään positiivista oppimisilmapiiriä. Hyvät tavat ja yhteisten sääntöjen noudattaminen ovat toiminnassa keskeisellä sijalla.

Suomi-koulu aloittaa toimintansa koulun perustajan kodissa. Mahdollisuuksien mukaan Suomi-koulu voi vuorotella osallistuvien perheiden kodeissa, jolloin myös koulumatkat Suomi-kouluun tasoittuvat perheiden kesken. Tulevaisuudessa olisi ihanteellista löytää Suomi-koululle omat opetuskäyttöön sopivat tilat, joissa sekä yhteis- että pienryhmäkohtainen opetus voidaan järjestää turvallisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Mahdollisuuksien mukaan oppimistiloina voidaan käyttää myös puisto- ja retkeilytiloja Wake Countyn alueella. Oppimisympäristöstä pyritään luomaan positiivinen ja kannustava. Kaikille koulussa opiskeleville pyritään tarjoamaan mielekästä toimintaa sekä yhteisissä opetusosioissa kuin myös mahdollisen oman pienryhmätoiminnan kautta.

3. Opetussuunnitelma

Opetussuunnitelman tarkoituksena on herättää oppilaiden kiinnostus suomen kieltä ja kulttuuria kohtaan, motivoida oppilaita opiskelemaan suomen kieltä ja tutustumaan sekä ylläpitämään suomalaista kulttuuria maailmalla. Tavoitteena on sanavaraston laajeneminen sekä arjen tilanteissa pärjäämisen harjoittelu. Suomi-koulu toimii tiiviissä ja vuorovaikutteisessa yhteistyössä oppilaiden huoltajien kanssa ja omalta osaltaan tukee perheiden pyrkimyksiä lasten suomen kielen ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Opetussuunnitelman laadinnassa ja kehittämisessä huomioidaan sekä lasten omat että huoltajien mielipiteet toiminnan sisällöstä, tavoitteista ja laadusta. Opetussuunnitelma tarkistetaan vuosittain ja opettajat pitävät ennen syys- ja kevätlukukauden alkua suunnittelupalaverin.

4. Työtavat ja oppimateriaalit

Suomikoulussa käytettävät työtavat ovat vuorovaikutteisia, monipuolisia ja vaihtelevia sekä yhteishenkeä tukevia. Oppilaita ohjataan näkemään suomen kielen opiskelu tärkeänä ja arvokkaana ja oppilaiden omaa osallistumista ja tuottamista tuetaan erilaisten työtapojen avulla. Työtapojen valinnassa huomioidaan oppilaiden yksilölliset edellytykset ja tavoitteet, kuten ikä, kielitaitotasoa ja erilaisten työtapojen soveltuvuus opetettavaan aiheeseen. Lapsia kannustetaan luovuuteen, omien vahvuuksien löytämiseen ja niiden esille tuomiseen. Kannustaminen ja positiivinen palaute tukevat oppilasta vahvistaen hänen itsetuntoaan.

Opetus pohjautuu paljolti yhteistoiminnalliseen oppimiseen ryhmässä, tai pienryhmissä. Yhdessä oppimisella, toisilta oppimisella ja toisten auttamisella pyritään muutokseen ja oppimiseen. Olennaisia asioita tällöin opetustilanteessa ovat muun muassa opetustilanteen avoimuus, dynaamisuus, ryhmäkeskustelut ja yhteinen tiedon käsittely. Yhteistoiminnallisessa oppimisessä painottuu sosiaalisen vuorovaikutuksen merkitys, jolla on suuri osuus tiedon tuottamisessa. Johtajaa ei yhteistoiminnallisuudessa ole vaan asiantuntijuus on jaettua. Yhteistoiminnallisessa oppimisessä pyritään hyödyntämään jokaisen ryhmän jäsenen tieto- ja taito panostaminen, ja yhdessä oppimisen tavoitteena on vähentää oppijan mahdollista eristyneisyyden tunnetta. Jokainen pystyy siis vaikuttamaan työn tulokseen ja yhdessä oppimiseen.

Näin ollen, opetusmenetelmänä käytetään paljon kyselevää oppimistapaa ja keskustelua muun muassa pien- tai porinaryhmissä, sekä erilaisia muita oppilaita aktivoivia opetusmenetelmiä, kuten esimerkiksi elämyksellistä tai toiminnallista aktivointia. Tarpeen mukaan opiskelussa voidaan hyödyntää myös projektityöskentelyn menetelmiä, jotka mahdollistavat itsenäisen tuottamisen tai ryhmätyöskentelyn myös koulukertojen välillä.

Oppimateriaaleina käytetään Suomesta tuotuja äidinkielen ja kirjallisuuden opetukseen ja esiopetukseen tarkoitettuja materiaaleja. Soveltuvien osin oppimateriaalina hyödynnetään erityisopetuksen oppimateriaaleja sekä suomi toisena kielenä -materiaaleja. Mahdollisuuksien mukaan opetuksessa ja koulukertojen välillä hyödynnetään tieto- ja viestintätekniikkaa oppilaiden ikä- ja taitotasoa huomioiden. Opetustilanteiden suunnittelussa, sekä mahdollisuuksien mukaan myös opetustilanteissa, hyödynnetään Internetistä löytyvää suomen kielen ja kulttuurin opiskeluun soveltuvaa materiaalia. Verkkomateriaali on tärkeä tuki myös erityisesti kotona oppimisen tukena. Oppikirjojen lisäksi käytössä on suomen kielen ja

kulttuurin opiskeluun tarkoitettuja pelejä, kirjoja, musiikkia, elokuvia ja muuta oheismateriaalia.

5. Suomi-koulun sisältö ja opetuksen teemat

Suomi-koulun opetuksessa ja sisällön suunnittelussa huomioidaan suomalaiset ja myös amerikkalaiset juhlapyhät ja vuodenaajat sekä muut ajankohtaiset asiat. Erilaiset teemat antavat motivaatiota ja rytmittävät opetusta mielekkäiksi kokonaisuuksiksi. Pyrkimyksenä on suomalaisuuden tukeminen ja suomalaisen kulttuuridentiteetin vahvistaminen.

Opetuksen sisältöinä ovat omakohtaiset kokemukset suomen kielestä ja kulttuurista ja niihin pohjautuvat ryhmäkeskustelut. Tämän lisäksi kirjoittaminen eri muodoissaan, lukeminen ja luetun ymmärtäminen ja sanavaraston kartuttaminen ovat keskeisiä sisältöjä. Kirjainäänteitä, kielen rakenteita ja kielioppia opiskellaan oppilaiden ikä- ja taitotaso huomioiden. Yhteistoiminnassa vahvistuvat myös oppilaan viestintä- ja vuorovaikutustaidot

6. Arviointi

Lukuvuoden päättyessä Suomi-koulun oppilaat saavat todistuksen osallistumisestaan Suomi-kouluun, ja todistuksessa myös arvioidaan oppilaan suomen kielen osaamista ja edistymistä. Oppilaan arviointi on kokonaisvaltaista ja siinä otetaan huomioon yksilöllinen edistyminen.

7. Tiedotus ja muu yhteistoiminta

Suomi-koulun opetussuunnitelma työ käynnistyi vuoden 2015 vaihteessa vapaaehtoisvoimin ja varsinainen opetustyö käynnistyy toukokuun 2015 aikana. Tarkoituksena on kokoontua pari kertaa kuukaudessa. Toiminta aloitetaan ensin yhtenä ryhmänä, ja myöhemmin katsotaan onko tarvetta jakaa ryhmää pienempiin ryhmiin. Suomi-kouluun ilmoittautuminen tapahtuu lukuvuosittain. Mikäli lapsi lopettaa kesken lukuvuoden, on siitä ilmoitettava ryhmän vastaavalle opettajalle. Suomi-koulusta peritään jäsenmaksu, joka on tarkoitettu kattamaan lähinnä materiaalikuluja. Tulevaisuuden

suunnitelmissa on, että Opetushallitukselta anotaan osarahoitusta Suomi-koulun toiminnalle.

Suomi-koululla on oma säännöllisesti päivittyvä blogi sekä verkkosivut, joilta löytyvät paitsi ajankohtaiset asiat ja Suomi-koulun aikataulut, myös muita hyödyllisiä linkkejä suomen kielen opiskeluun.

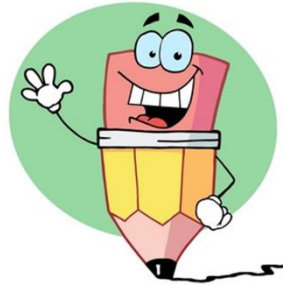
8. Yhteystiedot

Suomi-koulun perustaja/johtava opettaja:

Hanna-Mari Parkkila

puh. 919-758 9467

email: hannamari.parkkila@gmail.com

Suomi-koulun muut opettajat: Mari Ylipelkonen Welke & Leena Taimela

“Suomen kielen opiskelu on tärkeää, sillä äidinkielen avulla ihminen muodostaa käsityksen omasta minästään, hahmottaa identiteettinsä. Äidinkielellä voi parhaiten ymmärtää ja ilmaista erilaisia kielellisiä vivahteita, esimerkiksi tunteita, luonnon ääniä tai vaikka tuoksuja.”(Aino-Kaija, Meriläinen, <http://www.moped.fi/>.)

“Äidinkieli on myös osa ihmisen persoonallisuutta ja liittää ihmisen kulttuuriympäristöönsä. Osa jokaisen ihmisen persoonaa on hänen kulttuurinen minänsä. Hyvin suuri osa ihmisen kulttuurisesta minästä määräytyy sen mukaan, missä päin maailmaa hän on sattunut syntymään. Ihmisellä on biologinen perimä ja sosiaalinen perimä, mutta hänen oma yhteisönsä vaikuttaa siihen, millainen on hänelle ominainen kulttuurinen viitekehys. Äidinkieli on ihmiselle sama kuin juuret puulle. Se liittää hänet sukuunsa, heimoonsa, maahansa. Kielen kautta pääsee osalliseksi yhteisön kieleen vuosituhansien aikana varastoituneesta valtavasta tieto- ja tunnevarastosta. Kieli välittää perinnettä monella tasolla. Samalla äidinkieli liittää ihmisen esimerkiksi oman maansa kirjallisuuteen ja sen maailmankuvaan.”
(Aino-Kaija, Meriläinen, <http://www.moped.fi/>.)